

Царьтъ на ледоветъ.

амъ, въ севернитѣ страни, кждето зимата е дълга като година, въ затрупанитѣ отъ снѣгъ колиби, ескимоситѣ събрани около огъня, стоятъ до късно вечеръ и слушатъ чудни приказки.

„На северъ, на самия полюсъ, разказватъ старцитѣ, всрѣдъ морскитѣ ледове, тамъ, кждето слънцето залѣзва на полунощъ, кждето то се крие дълго време безъ да се яви на небосклона, царува царьтъ на ледоветъ, царь Хо, съ

коса и брада бѣли като снѣговетъ. — Той живѣе въ великолепенъ дворецъ, съ стени и кули, направени отъ ледъ, и които свѣтятъ вечерно време като безценни камъни. Цѣлата покжщнина въ двореца е изработена отъ ледъ, съ ледени покривала сж покрити сжщо всички царедворци, натоварени да пазятъ царя и страната му. Когато той излиза, придружава се винаги отъ голѣма свита тюлени, морски кончета и бѣли мечки.

Единъ день единъ отъ министритѣ на царя се явява бързо при него и му казва:

„Господарю, единъ голѣмъ корабъ, идещъ отъ южнитѣ страни, пристигна до предѣлитѣ на царството. — Той не може да отиде по-далечъ защото леднитѣ стени, които пазятъ царството, не му позволяватъ това, обаче моряцитѣ наскокнаха отъ ко-